



ת"פ 43815/01/18 - מדינת ישראל נגד שגיא מלכה, ראובן דביר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43815-01-18 מדינת ישראל נ'

מלכה (אחר/נוסף) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שגיא מלכה

2. ראובן דביר

ב

הנאשמים

באמצעות בא כוחם עוה"ד ד. ברהום

גזר דין

כתב האישום והסדר טיעון

הנאשמים הודו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון והכולל בתוכו תשעה אישומים.

בגין **האישום הראשון** הורשעו הנאשמים בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בצוותא לפי סעיף 7(א) +7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), לאחר שביום 2.1.18 בשעה 22:30 החזיקו ביחד עם קטינה סם מסוג קנבוס במשקל 544.76 גרם.

אישומים 2, 3, 4 ו-5 מיוחסים לנאשם 1 בלבד.

באישום השני הנאשם 1 הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים, לאחר שביום 2.1.18 מכר ליהושע בן יהודה 5 גרם סם מסוג קנבוס, לאחר שפרטי העיסקה נכרתו בין השניים באמצעות יישומון "טלגרם". לצורך הזהוי, ביקש הנאשם מיהושע כי ישלח אליו תמונה ובה תעודה מזהה, צילום מסך של פייסבוק ותמונה אישית. לאחר שיהושע ביצע את המבוקש, אישר לו הנאשם שהסם יגיע אליו כעבור שעה. בהמשך הגיע הסם אל הנאשם באמצעות אדם שזהותו אינה ידועה, ותמורתו שילם יהושע 450 שקלים.

האישום השלישי מייחס לנאשם זה עבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן, לאחר שביום 2.1.18, סייע למכירת סם מסוג קנבוס במשקל 5 גרם לעדן תקווה, אשר הקשר בינה ובין הנאשם נוצר באמצעות "טלגרם" בדומה למתואר באישום השני.

האישום הרביעי מייחס לנאשם 1 עבירה של תיווך לסחר בסם מסוכן לפי סעיף 14 לפקודת הסמים, לאחר שתיווך עם



אלי מזרחי 10 גרם סם מסוג קנבוס. גם הפעם התקשורת בין הנאשם לרוכש הייתה באמצעות "טלגרם".

האישום החמישי מתאר כי בתאריך ושעה אשר אינם ידועים במדויק, סיפק הנאשם לגל כהן סם מסוג קנבוס. גל יצרה קשר עם חברתה וביקשה שתתווך בינה ובין הנאשם 1 למטרת קבלת הסם. החברה יצרה קשר עם הנאשם באמצעות יישומון "ווטסאפ" וביקשה ממנו לספק לגל את הסם.

אישומים 6, 7, 8 ו-9 מיוחסים לנאשם 2.

על פי האישום השישי, במהלך דצמבר 2017 תיווך הנאשם 2 במכירת סם מסוג קנבוס במשקל 10 גרם תמורת 750 ₪, באמצעות יישומון הטלגרם.

מהאישום השביעי עולה כי במהלך דצמבר 2017, מכר הנאשם 10 גרם סם מסוג קנבוס לדניאל ספירין באמצעות טלגרם, תמורת 600 ₪.

על פי האישום השמיני הורשע הנאשם בעבירה של הספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים, לאחר שבמהלך חודש דצמבר, בבאר שבע, סיפק לדור נסימאן 4 גרם סם מסוג קנבוס.

על פי האישום התשיעי הורשע הנאשם בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן, לאחר שבתאריך אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, סייע למכירת 6 גרם סם מסוג קנבוס להדר שלמה, לאחר שהשניים יצרו קשר באמצעות יישומון טלגרם. תמורת הסם קיבל הנאשם 450 ₪.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1

שירות המבחן דיווח בתסקירו מיום 6.8.18, כי הנאשם משולב בטיפול במרכז יום ביחידה לטיפול בהתמכרויות באשקלון ונמצא באותה עת בשלב של התבוננות פנימית ולמידה. בדיקות לגילוי שרידי סמים אשר הוא מוסר באותה העת-נמצאו נקיות. העובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם ביחידה להתמכרויות מסרה כי עלו קשיים מתפקודו ביחידה הכוללים היעדרויות ואיחורים, הוא היה טרוד בחובות כספיים וביטא אמביוולנטיות ביחס להמשך הטיפול וגם בשיחות עם שירות המבחן ביטא עמדות לפיהן אינו פנוי לתהליך טיפול אינטנסיבי.

בעקבות הנסיגה בתפקודו, נערכה וועדה ביום 30.7.18 ביחידה להתמכרויות באשקלון, והוחלט על שינוי התוכנית הטיפולית ולצורך כך נדחה המשך משפטו.

בתסקיר המשלים מיום 28.10.18 מסר שירות המבחן כי כיום הנאשם יוצא לעבוד ועושה כל שביכולתו על מנת להסדיר את חובותיו כספיים ולהתחיל שגרת חיים נורמטיביים.

היחידה לטיפול בהתמכרויות באשקלון מסרה כי הנאשם מגיע לשיחות אחת לשבוע ומוסר דגימות נקיות מסמים. הוא מבין, כך על פי התסקיר, כי התנהלותו בעבר הייתה ילדותית וחסרת אחריות, ללא מחשבה בוגרת ותוך חיפוש פתרונות מיידים, התנהלות אשר גרמה לו להקל ראש בשימוש סמים ולהיות מעורב במכירתם. הנאשם מסר כי ניתן קשר עם חברה שולית, ושירות המבחן העריך כי חוויית המעצר וההליך הפלילי המתנהל נגדו מהווים גם יחד חוויה מרתיעה עבורו.



נוכח האמור בתסקירו, המליץ שירות המבחן על עונש המשויך לאפיק שיקומי של צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך הנאשם בהליך הטיפולי וימסור דגימות שתן ותיבדק התאמתו לקבוצה טיפולית בשירות המבחן. בנוסף הומלץ על עונש מחדד גבולות של 300 שעות במסגרת הצו לתועלת הציבור ומאסר מותנה.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2

תסקיר שירות המבחן מיום 10.7.18 מלמדנו כי הנאשם בן 18.5 שנים, רווק המתגורר בבית אמו ועובד בחנות למכירת מזון מהיר בבעלות גיסו.

הנאשם הפסיק את לימודיו לאחר 11 שנות לימוד והסביר שהלימודים לא היו בראש מעייניו, ומשכך הוא עבד בעבודות מזדמנות. לצו ראשון לצה"ל, הנאשם לא התגייס מאחר שלא היה בטוח ברצונו להתגייס, אך כיום הוא מעוניין בכך ורוצה לפעול על מנת לקדם זאת.

הנאשם הוא האחרון בסדר הלידה במשפחה אשר בה 4 ילדים. אביו נפטר כאשר היה בן 4 שנים ואמו בת 52, עובדת במפעל מרבית שעות היום. הנאשם תיאר זיכרונות חיוביים מאביו וקשר קרוב ומשמעותי בין בני המשפחה.

זוהי מעורבות יחידה של הנאשם בפלילים, ונראה כי הליכי המשפט מהווים גורם מרתיע עבורו.

ביחסו לעבירות דנן, הנאשם הודה בביצוע ונטל אחריות על מעשיו. הוא הסביר כי ביצע את העבירות על רקע קשרים חברתיים עם חברה שולית, ללא שחשב על ההשלכות הצפויות וראה בכך חוויה אשר תפיג את שעמומו ותתן בידיו אפשרות להשיג רווח כלכלי מהיר. כיום הנאשם מבין את הבעייתיות בכך ואת ההשלכות של המעשים על אחרים. ומבין גם את הפגיעה העשויה להיגרם לעתידו המקצועי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפיק לקחים מההליך המשפטי, מביע חרטה כנה ורצון לשנות את דרכו ולהתגייס לשירות צבאי והוא לא אימץ נורמות עוברות חוק כדרך חיים.

במהלך תקופת המעצר ופיקוח שירות המבחן במשך חצי שנה, השתתף הנאשם בשיחות פרטניות בשירות המבחן, הגיע כנדרש ושיתף בקשייו על רקע התנאים המגבילים שבהם היה מצוי, הרחק מבית אמו, והעלה חששות מההליך המשפטי המתנהל נגדו ותוצאותיו. בדיקות שתן אשר מסר נמצאו נקיות משרידי סמים.

שירות המבחן אף התרשם כי בעבר נעדר דמות דומיננטית ומציבת גבולות, אך כיום עומדת לצדו מערכת תמיכה משפחתית ומשפחתו מגלה מעורבות רבה מאז פתיחת ההליך המשפטי. בנוסף, הנאשם מעוניין להתגייס, ושירות המבחן העריך כי מסגרת צבאית ומציבת גבולות ברורים תהווה עבורו גורם של שייכות ותעניק לו תחושת ערך ומסוגלות.

לצד זאת, בשעת לחץ ומשבר הנאשם מתקשה להפעיל שיקול דעת מעמיק לבחירותיו ומתקשה להציב גבולות לסביבתו ונטה לשתף פעולה, גם אם מבין כי המעשה אינו נכון.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, אך שילובו במסגרת טיפולית, עשוי להפחית סיכון זה ולכן המליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים בני גילו, וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 340 שעות.



אשר להרשעתו בדין, מאחר שמדובר בבחור צעיר אשר זוהי לו הסתבכות יחידה עם הדין הפלילי, הלוקח אחריות על מעשיו והשתלב בטיפול ולהליך המשפטי אפקט מרתיע עבורו, יש להימנע מהרשעתו כדי להימנע מפגיעה בעתידו המקצועי.

משפטו של הנאשם נדחה לצורך בחינת חזרתו לשירות הצבאי, ולאחר תקופת הדחייה, דיווח שירות המבחן ביום 5.11.18 כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית והוא מצוי בשלבים ראשונים של ההליך הקבוצתי, אך עדיין נעדר כלים אדפטיביים להתמודדות עם מציאות חייו ורצונו לריצוי חברתי.

הנאשם שב על רצונו להתגייס, אך בשלב זה טרם עלה בידי שירות המבחן ליצור קשר עם הגורמים האחראים בצה"ל לצורך בחינת גיוסו. הוא הופנה לתוכנית ית"ד המיועדת לצעירים טרם גיוסם, אך מסר כי לא בוצעה אליו כל פנייה מצידם.

לפיכך ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו בשלושה חודשים לצורך בחינת יכולתו להיתרם מההליך הטיפולי.

תסקיר משלים אשר הוגש לעיוני ביום 3.2.19 מלמד כי הנאשם נטל חלק בקבוצה טיפולית אשר הפיק ממנה רבות נוכח פתיחותו ורצונו, עם זאת, קווי אישיותו מוגדרים על ידי קצינת המבחן "כחלשים" ועל כן חוזרת קצינת המבחן על המלצתה להימנע מהרשעתו בדין נוכח עברו הנקי וגילו הצעיר, וכן רצונו להשתלב בלימודים אקדמיים.

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה בטיעוניה הניחה את הדגש על המסוכנות הרבה הטמונה במעשיהם של הנאשמים, וביקשה להצהיר כי יש במעשים אלו כדי לפגוע בבריאותו הנפשית והפיזית של הציבור ועל כן עתרה לקביעת מתחמי ענישה שונים לכל אחת מן העבירות המגולמות בפריטי האישום המובאים בכתב האישום המתוקן.

בסופו של יום, סברה המאשימה כי מדובר היה בשני סוחרי סמים אשר הקפידו ליצור קשר קבוע ושיטתי עם לקוחות באמצעות יישומון ה"טלגראם", ותעיד על כך הכמות המשמעותית של הסם בהיקף של 544.76 גרם אשר נתפסה אצלם בעת לכידתם, ואשר יש בה ללמד על רצונם ומעורבותם בשוק הסמים המסוכנים.

לשיטת המאשימה, נוכח עברו הפלילי של נאשם 1 הרי שעונשו צריך לעמוד על 40 חודשי מאסר בפועל המשווים לחלקם הבינוני של מתחמי הענישה אשר צוינו על ידה, והכל יחד עם הפעלתו של מאסר מותנה בן חודש ימים אשר הוטל בשנת 2012.

בעניינו של נאשם 2 אשר עברו נקי ונטול הרשעות - סברה המאשימה כי יש להרשיעו בדין, ולהטיל עליו עונש מאסר העולה כדי 30 חודשי מאסר בפועל, יחד עם ענישה נלווית וצופת פני עתיד, וכן להכריז על שניהם כסוחרי סמים ולחלט את סכומי הכסף ומכשירי הטלפון הנייד אשר נתפסו בידיהם בעת ביצוע העבירות.

בא כוח הנאשמים לא חלק על הערכים המוגנים אשר צוינו על ידי המאשימה והסכים כי מדובר בעבירות חמורות אך ביקש להבחין כי הנאשמים שלפנינו עברו תהליך טיפולי מוצלח וכיום הם מקיימים אורח חיים נורמטיבי כעולה מתסקירי שירות המבחן ועל כן, כך לדבריו, עונש הכולל פן טיפולי ואשר כותרתו תעסוק בהליך שיקומי יתאים לשני הנאשמים אשר נתונים האישיים קשים ומורכבים ועל כן הוא סבור כי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן בקשר לשניהם.



כל אחד מן הצדדים הגיש לעיוני פסיקה נרחבת אשר יש בה כדי לתמוך איש איש בעמדתו ואיש איש במתחמיו העונשיים.

הנאשם 1 בדברו האחרון ביקש להקל בעונשו, תוך שהוא מציין כי עבר הליך טיפולי ארוך ומשמעותי אשר לימדו להבדיל בין טוב לרע, וכיום הוא מעוניין להמשיך בדרך טובה זו, ועל כן הוא מבקש רחמים בעת גזירת דינו.

נאשם 2 היה נרגש מכדי להוסיף דבר על טיעונים אלו, אך ביקש לחזור על טיעוניו בא כוחו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

השתלשלות האירועים והמועדים אשר בהם בוצעו מלמדת כי כתב האישום המתוקן מגלם פרשיה אחת של סחר בסמים, בה לקחו חלק שני הנאשמים, כאשר כל המעשים בוצעו במהלך החודשים דצמבר 2017 וראשית ינואר 2018. מדובר בתקופה קצרה יחסית העולה כדי חודשים ספורים בלבד, כאשר דרך הפעולה המתוארת בכתב האישום המתוקן דומה בכל אחד מהמקרים המצוינים בו, הן בצורת הפעולה והן באופייה, ומשום כך אקבע מתחם עונש אחד ההולם את מכלול העבירות שביצע כל אחד מהנאשמים בדרך שיש בה להמחיש כי עוסקים אנו בפרץ עברייני אחד המכיל בתוכו מספר אירועי משנה אשר תוארו שם.

רבות נכתב בפסיקה אודות פגיעתם הקשה של הסמים בחברתנו, על היקף התופעה המדאיגה של צעירים רבים הנחשפים לסמים, אשר בתחילה משתמשים בהם באופן חד פעמי ובמקרים רבים מתדרדרים לשימוש קבוע והתמכרות.

השימוש בסם כרוך בתופעות הפוגעות במשתמשים בו ובסביבתם הקרובה. במקרים רבים מלווה השימוש בסם בעבריינות נגררת בתחום הרכוש והאלימות, וההתמכרות לסם פוגעת לא רק בצרכני הסם אלא גם בבני משפחותיהם הנאלצים להתמודד עם ההשלכות הקשות של השימוש בו.

העבירות המאפשרות את השימוש בסמים הם עבירות ההספקה, הסחר והתיווך בסמים באמצעותן מופצים הסמים בציבור. סוחרי הסמים הם אלה המפיצים את הסם בחברה, ולכן נחשבים כמצויים בחלקו **הגבוה** של מדרג החומרה בעבירות אלה.

הפגיעה בציבור בעבירות אלה היא קשה ומשום כך קבע המחוקק 20 שנות מאסר לצדה של עבירה זו בסעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

שני הנאשמים הורשעו כאמור בעבירה של החזקת סמים מסוג קנאבוס בכמות גדולה של 544.76 גרם. הכמות הגדולה מעידה כי מדובר בסמים שנועדו שלא לשימוש עצמי, ומכאן החומרה שבעבירה זו.

האישומים העוקבים לאישום הראשון, מתארים את מעשיו של הנאשם 1 עובר לתפיסת הסמים שהחזיק בידיו: סחר, סיוע לסחר, תיווך בסם והספקת סם בכמויות שנעו בין 1 ל- 10 גרם. באחד האישומים, קיבל הנאשם לידיו את התשלום עבור הסם - 450 ₪, באישומים האחרים הואשם הנאשם בעבירות נגזרות לעבירות הסחר, כאשר לא בכל המקרים קיבל את התשלום לידיו.

החומרה הטמונה במעשיו של הנאשם נעוצה בקלות שבה ביצע את העבירות באמצעות שימוש ביישומון הטלגרם, תוך



שהוא מגלה שליטה רבה בכלי זה, דורש את פרטי הרוכשים מבעוד מועד, מאשר את זהותם וקובע איתם את תנאי העסקה מראש. התנהלות זו מלמדת על תכנון העבירות מראש, על שליטתו והתמצאותו של הנאשם 1 בעולם הסחר בסמים ובדרכי ההתקשרות עם צרכני הסמים.

דרישת הנאשם כי הרוכשים ישלחו את תמונותיהם האישיות מראש וימסרו את פרטיהם האישיים מעידה על שיטתיות שהנאשם נהג בה ועל ידיעתו והבנתו את הפסול במעשיו.

השימוש ביישומון הטלגרם הפך את הסחר בסמים לקל ופשוט, ובאמצעותו תואמו העסקאות, מבלי שהסוחר והרוכש נדרשו להיפגש על מנת לתאם את פרטי העסקה, וכך בקלות רבה הגיעו הסמים לידי הצרכנים, והנאשם שילשל לכיסו את התמורה בקלות רבה.

הנאשם הבין היטב את הפסול במעשיו, הוא היה מודע לאפשרות כי ייתפס בביצוע העבירות, אך בכל זאת המשיך וביצע את העבירות פעם אחר פעם כאשר לנגד עיניו הקלות הרבה שבהשגת רווחים בדרך זו, ומאידך, הנזק שגרם לרוכשים ולציבור בכללותו - לא מנעו בעדו מלהמשיך ולבצע את העבירות.

הנאשם 2 הואשם בארבעה אישומים נוספים לאישום הראשון בו הורשע בעבירת החזקת הסמים שלא לשימוש עצמי. אלה מתארים עבירה אחת של סחר בסמים, הכוללת מכירה של 10 גרם סמים תמורת 600 שקלים שהנאשם קיבל בתמורה, ועבירות נוספות בהן הנאשם תיווך, סייע וסיפק סמים בכמויות שנעו בין 4 ל-6 גרם סם מסוג קנאבוס.

כמו הנאשם 1, גם הנאשם 2 ביצע את העסקאות המתוארות באמצעות יישומון הטלגרם. הנאשם יצר את הקשרים עם הרוכשים באמצעות היישומון, הוא ביקש מהם להזדהות באמצעות צילום תעודת זהות וכך גם תיאם עימם את פרטי העסקאות.

הנאשם תכנן את העסקאות מראש, תוך ניצול היישומון והאפשרויות לזהות את הרוכשים ולתאם איתם את העסקאות בקלות, מבלי צורך להיפגש טרם המועד שבו הועברו הסמים והתשלום עבורם.

שליטתו של הנאשם ביישומון, נגישותו וההכרות של צרכני הסם עמו, מעידים על נוכחותו בעולם הסחר בסמים, על שליטתו בעבירות הסחר, על הבנתו את הפסול שבעבירות הסחר, ועל בחירתו לבצע את העבירות כשלנגד עיניו בצע הכסף בלבד ורצונו לממן את התמכרותו.

לאחר שנתתי דעתי לערך הציבורי המוגן, לפגיעה המשמעותית בו ולנסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות בענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות אלה, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם נע במקרה זה בין **10-30 חודשי מאסר בפועל ממש**, וכן ענישה נלווית וצופת פני עתיד, המכילה בתוכה גם פן כלכלי אשר יהיה בו כדי לשקף את המניע הכספי הטמון בעבירות אלו.

העונשים המתאימים

הנאשם 1, יליד שנת 1997, צעיר בן 21 שנים בלבד.

בעברו, שתי הרשעות קודמות בעבירות של סמים, רכוש ואלימות אשר נעברו בין השנים 2013-2017. בגין עבירות אלו



לא נדון הנאשם לעונש של מאסר אלא לעונשים צופי פני עתיד.

כמו כן, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה אשר הוטל במסגרתו של ת"פ 43249-04-17 ואשר היקפו עומד על חודש ימים. על אף טיעוני הצדדים בעניין זה, הרי שיש לקבוע, כך לטעמי, כי מאסר מותנה זה הינו **חב** הפעלה במקרה דנן נוכח העובדה כי המותב הנכבד אשר הטילו, עשה כן בגין עבירת סמים הפחותה בחומרתה מעבירות הסמים במקרה דנן - החזקת סם לצריכה עצמית. לא ארחיב בכך, אך יסודותיה של עבירה זו כוללים את החזקתו הפיזית או המושגית של הסם, כאשר הכמות מלמדת על כוונה להחזיקו או להשתמש בו לצורך עצמי. במקרה דנן, מדובר בעבירות חמורות של סחר והחזקה בכמויות גדולות המלמדות כי כוונת הסחר היא זו אשר עמדה בבסיסן, וברור כי העבירות דנן מכילות בתוכן את העבירה בגינה הוטל המאסר המותנה, ומכאן, לנוכח מספרן של העבירות הרי שהמאסר המותנה הינו חב הפעלה ויש לעשות כן, וכך אני קובע.

לזכותו של הנאשם אזקוף את האחריות אשר נטל על מעשיו וכן את גילו הצעיר כמו גם את הליך השיקום בו הוא נטל חלק ואשר בעניינו אדון בהרחבה בהמשך. לחובתו, אם כן, יעמוד עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות, תוך מתן התייחסות מיוחדת למאסר המותנה אשר הוטל עליו והעובדה כי הוא חוזר ומבצע עבירות באותו התחום, בעת שתקופת התנאי טרם הסתיימה.

כל אלו מלמדים, כי מקומו של נאשם 1, הוא בחלקו **המרכזי-תחתון** של מתחם הענישה ההולם אשר צוין לעיל, כאשר שאלת שיקומו והשפעתה על התנועה בתוך המתחם העונשי או מחוצה לו תידון בהמשך.

באשר לנאשם השני - **הנאשם 2, יליד שנת 1999, בן 19 שנה כיום.**

עברו הפלילי של נאשם זה נטול הרשעות, ומכאן עתירת בא כוחו לביטולה של הרשעה ולהשתת עונש מקל המכיל אלמנטים צופי פני עתיד.

לזכותו של נאשם זה, אם כן, יעמוד גילו הצעיר ועברו הנקי, ומכאן שמקומו הוא בחלקו **התחתון** של מתחם זה, וזאת מבלי להתייחס בשלב זה לשאלת השיקום והשפעותיו אשר רלבנטית אף לנאשם זה והיא תידון בהמשך.

הצדדים, למעשה, חלוקים הן בשאלת ההתייחסות הראויה להליך השיקום בו נטלו חלק הנאשמים, והן בשאלת ביטול הרשעתו של נאשם 1.

לטעמי, שאלות אלו שלובות זו בזו, ותשובה לאחת מהן, תספק מענה מתאים אף לשנייה.

אין ספק כי המעשים המיוחסים לנאשמים דנן אינם חד פעמיים ואינם מלמדים על מעידה זמנית אשר אינה מתארת את אורחות חייהם הרגילים באותה עת. התמכרות זמנית לסמים קלים הינה תופעה נפוצה, והנושא אף נתון במחלוקת ציבורית עמוקה במדינתנו, אך נטילת חלק ביישומן טלגרס בצידם של המוכרים ולא בצידם של הקונים, יש בה כדי ללמד רבות על מעורבות הנאשמים בשוק הסחר-מכר של הסמים הקלים.

על מנת לעסוק בסחר באמצעות אפליקציה זו יש לקחת חלק במספר פעולות הכרחיות לצורך זה - ראשית, יש לרכוש את סם המסוכן בכמויות משמעותיות ויעיד על כך האישום הראשון המלמד על החזקת למעלה מחצי ק"ג של חומר



אסור זה בידי הנאשמים. נוסף על כך, יש לקבל את ההרשאות המתאימות ולעסוק בעבודה שיוקית לכל דבר ועניין, וזאת על מנת שהקונים הפוטנציאליים ידעו כי ניתן להשיג סמים מסוכנים אצל הנאשמים. מעבר לכך, יש לגלות בקיאות בדרך המכירה, ההזדהות, התשלום והשיווק הנהוגים בכגון דא.

כל אלו אינם דומים למי שהיכה את חברו תוך כדי ויכוח מקרי ולא מתוכנן, והם אינם דומים אף למי שראה לפתע חפץ יקר ערך, חמד אותו, והחליט לגונבו. אלו, אשר הוזכרו לעיל, הם המועדים המאופיינים בחוסר תכנון וב"נפילה" מקרית, והנאשמים דנן, להבדיל, הם המתכננים והמתוכננים שבין העבריינים, ומכאן חומרת מעשיהם.

מעמד זה אינו מאפשר לדון בהארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד נאשם 1 ואף אינו מאפשר לדון בביטול הרשעתו של נאשם 2. הארכת המאסר המותנה בעבירות הכרוכות בסם מסוכן לאחר שיקום של ממש, כמו גם ביטולה של ההרשעה, מהווים למעשה הצהרה שיפוטית לפיה העבירות אשר יוחסו לנאשמים למעשה נמחקו כלא היו ואין להתייחס אליהן כאירועים שקרו, אלא ככאלו אשר ניתן וצריך להעלימן מעין הציבור.

כפי שנאמר, היקפן של העבירות המתוארות בכתב האישום המתוקן, טיבן ומהותן מלמדים כי לא כך הדבר וכי לא ניתן וראוי לעשות כן.

עם זאת, הנאשמים עברו הליך של שיקום, כל אחד על פי דרכו וכל אחד תוך עליות ומורדות האופייניים לצעידה בנתיב טיפולי משמעותי.

שיקום זה דומה למשל הידוע בו בן המלך נהג לעבור עבירות ולקחת חלק בחטאים רבים, וזאת למורת רוחו של אביו, המלך. האב קרא את בנו הנסיך לסדר והגיע עימו לסיכום לפיו תמורת כל עבירה אשר יעבור, ייתקע מסמר בקיר הארמון. בן המלך המשיך בחטאיו, והקיר הלך והתמלא במסמרים עד שלא ניתן היה עוד לראותו. משראה זאת בן המלך והבין את רוע מצבו ואת שפל המדרגה אליה הגיע במעשיו הרעים, החל לחזור בתשובה ותמורת מעשיו הרעים החל לקיים מצוות ולעסוק בגמילות חסדים. המלך, אשר היה שבע רצון מדרכו החדשה של בנו, סיכם עימו כי תמורת כל מעשה טוב וחיובי, יישלף המסמר מן הקיר. לאחר זמן מה, בסופה של תקופה, נשלפו כל המסמרים, ובן המלך עמד אל מול הקיר הנקי ממסמרים תוך שהוא מביט בו ממרר בבכי. המלך, אשר לא הבין את התנהגות בנו ואת מקור צער, שאלו לפישרה. בן המלך הצהיר בפני אביו כי אמנם המסמרים נעלמו, אך החורים נשארו והם בולטים ומסרבים להיעלם...

מעשיהם של הנאשמים הותירו חורים בקירותיה של החברה, וגם אם המסמרים נשלפו כתוצאה מהטיפול המבורך אותו עברו ובו נטלו חלק, הרי שלא ניתן להתעלם מהחורים שבקיר.

הלכותיו של בית המשפט העליון אף הן עוסקות במשמעותם של החורים אשר נותרו, כך בהלכת כתב, וכך בהלכת קרנדל (ע"פ 6637/17) וכך אף בדבר החקיקה העוסקת בתיקון 113 והמלמד כי "**היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתירה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם... אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם**" (סעיף 40ד(ב)).

כבר עתה אגלה, כי סבור אני שהשיקום אשר עברו הנאשמים יכול וצריך להביא את עונשם למקום הנמוך ממקומם הטבעי בחלקיו המרכזיים-תחתונים של מתחם הענישה ההולם, אלא שאין בשיקום זה, נוכח חומרתן של העבירות (והחורים אשר נותרו בקיר) כדי להביא לביטול הרשעתו של נאשם 2 או להסתפקות בהארכת המאסר המותנה המוטל



על נאשם 1.

הנאשמים שניהם היו עצורים, נאשם 1 במשך שלושה חודשים ועשרה ימים, ואילו נאשם 2 במשך חודש ועשרה ימים, ונדמה כי מעצר זה הביא בחובו את נקודת המפנה אשר ממנה ואילך נטלו הנאשמים את גורלם בידיהם והחלו לטפל בבעיותיהם.

טיפול זה, על אף שמאמץ רב מאד הושקע בו אינו מהווה תעודת ביטוח עתידית מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד, אך יש בו כדי להבטיח כי בידי הנאשמים כיום, בניגוד לעבר, מצויים כלים של ממש באמצעותם יוכלו להתמודד עם קשיים בחייהם הפרטיים ללא שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים או סחר בהם.

כעת, משעשו הנאשמים את חלקם, נדמה כי הגיעה העת להושיט להם יד בבחינת "**הבא להיטהר מסייעין בידו**" (תלמוד בבלי, מסכת שבת, דף קד' עמוד א').

הושטת יד זו צריך שתהא חזקה מהאפקט העונשי, כפי שלימדונו חז"ל ש"**לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת**" (תלמוד בבלי, מסכת סנהדרין, דף ק"ז עמוד ב'), באשר היד הדוחה הינה יד שמאל החלשה יותר, בדרך כלל מיד ימין אשר היא המקרבת ואף החזקה יותר.

סוף דבר

נאשם 1

בעניינו של נאשם 1, ונוכח עברו הפלילי, הרי שעונשו צריך שיכלול רכיב של מאסר שירוצה בעבודות שירות, ומכאן שגזר דינו המשלים ינתן לאחר קבלת חוות דעת מתאימה, ועל כן אני מורה לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת זו ולהגישה לעיוני עד ליום 1.4.19.

השלמתו של גזר הדין בעניינו של נאשם זה יתקיים ביום 2.4.19 בשעה 8:45.

הנאשם 1 מוזהר בחובת התייצבות.

כמו כן, תנאי המעצר בעניינו יוגבלו למעצר בית לילי אשר יעמוד על השעות 01:00 עד 05:00 בלבד.

נאשם 2

באשר לעניינו של הנאשם 2 - משכך, ונוכח נימוקים אלו, ולאור הליך השיקום אשר עבר על הנאשמים דן ועל הנאשם 2 בפרט, תוך שאני שוקל את נסיבות חייו, מורכבות נתוניו האישיים, חומרת המעשים המיוחסים לו ויתר הנתונים הנצרכים לעניין, הרי שאני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:



1. שלוש מאות וארבעים (340) שעות שירות לתועלת הציבור על פי תוכנית שערך שירות המבחן ובכפוף לה. ביצועו של רכיב עונשי זה לא יחל לפני יום 1.4.19.
2. שלוש (3) חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה לפי פקודת סמים מסוכנים, וזאת תוך שלוש (3) שנים מהיום.
3. קנס בסך 2,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.20.
4. מכריז על הנאשם, נוכח מעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן כ"סוחר סמים", ומשום כך הרי שאני מחלט את מכשיר הטלפון המשוך לו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אדר א' תשע"ט, 14 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים ובא כוחם.